

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1342/2019
18.12.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Јасмине Васовић, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене – адвоката Немање Васиљевића, поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 758/18 од 24.04.2019. године и Кж3 19/19 од 12.09.2019. године, у седници већа одржаној дана 18. децембра 2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Немање Васиљевића, поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 758/18 од 24.04.2019. године и Кж3 19/19 од 12.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 13К 659/15 од 15.05.2018. године, окривљена АА је на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП ослобођена од оптужбе да је извршила кривично дело примање мита из члана 367. став 1. Кривичног законика.

Истом пресудом, одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, а оштећени ББ је ради остваривања имовинско-правног захтева упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 758/18 од 24.04.2019. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду, пресуда Вишег суда у Београду К 659/15 од 15.05.2018. године преиначена је тако што је окривљена АА оглашена кривом због извршења кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. КЗ, за које дело је применом члана 57. став 1. тачка 4) КЗ осуђена на казну затвора у трајању од једне године. Истовремено је одређено да ће се применом одредбе члана 45. став 6. ЗКП изречена казна затвора извршити тако што окривљена не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, те да уколико

окривљена једном у трајању од шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора. У ову казну, окривљеној је урачунато време проведено у притвору од 04.06.2008. године до 20.08.2008. године.

Истом пресудом, окривљена АА обавезана је да надокнади трошкове кривичног поступка, о чему ће првостепени суд одлучити накнадно, посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду КжЗ 19/19 од 12.09.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА – адвоката Ненада Петрушића, а пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 758/18 од 24.04.2019. године, потврђена.

Бранилац окривљене АА, адвокат Немања Васиљевић, поднео захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 758/18 од 24.04.2019. године и КжЗ 19/19 од 12.09.2019. године, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и 438. став 2. тачка 1) ЗКП, те због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљену ослободити од оптужбе, или да укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање другостепеном суду, уз истовремени захтев да о седници већа Врховног касационог суда буде обавештен бранилац окривљене.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА правноснажне пресуде побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП. С тим у вези, у захтеву се истиче да је оптужницом Окружног јавног тужиоца Кт 977/08, која до завршетка кривичног поступка није мењана, опредељено да је окривљена захтевала поклон у износу од 55.000 евра "да не би извршила радњу коју није могла извршити без знања и налога одговорног лица Сектора ... за Град Београд", да је извршила контролу пословања предузећа "ВВ" и њихове пословне документације, а да је након тога захтевала да јој ББ преда новац у износу од 55.000 евра да не би поднела кривичну пријаву због кривичног дела утаје пореза из члана 229. КЗ и да не би проследила налог за вршење теренске контроле за наплату пореза предузећа "ВВ", те да је Апелациони суд у Београду у изреци пресуде Кж1 758/18 од 24.04.2019. године изменио садржину радње кривичног дела, тако што је у изреци уместо "да не

изврши службену радњу коју није могла извршити" навео да окривљена "не би извршила радњу коју је морала извршити", а на који начин је према ставу браниоца побијаном пресудом прекорачена оптужба на штету окривљене АА.

Супротно изложеним наводима захтева, по оцени Врховног касационог суда, побијаном правноснажном пресудом није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Ово стога што је на исту битну повреду одредаба кривичног поступка бранилац окривљене – адвокат Ненад Петрушић указивао у жалби изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 758/18 од 24.04.2019. године, а суд у трећем степену оценио је изнете жалбене наводе неоснованим и у својој одлуци КжЗ 19/19 од 12.09.2019. године, на страни 2, став 6. и 7. образложења, изнео у свему јасне и довољне разлоге због чега налази да у конкретном случају наведеном изменом није учињено прекорачење оптужног акта, већ је изрека пресуде уподобљена утврђеном чињеничном стању. Ове разлоге и Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, те на њих у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП и упућује.

Неосновано се истим захтевом указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

С тим у вези, у захтеву се истиче да је другостепени суд у својој пресуди Кж1 758/18 од 24.04.2019. године свој закључак – да је окривљена примила 20.000 евра у свом стану од ББ, засновао на исказу сведока ГГ који је у својству службеног лица извршио претрес стана окривљене дана 04.06.2008. године и који је у исказу навео да је ушао у стан окривљене, да је одмах питао где је новац и да му је окривљена одговорила: "То што тражите налази се ту" и показала му испод јастука који се налазио на кревету, тако да није ни вршен претрес. Према ставу браниоца, на овом доказу другостепени суд није могао засновати своју одлуку, јер се ради о обавештењу које је полицајац добио од осумњичене на лицу места и представља незаконит доказ у смислу одредбе члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Супротно изложеним наводима захтева, Врховни касациони суд налази да побијаном пресудом није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, обзиром да исказ поменутог сведока по својој садржини не представља саопштавање изјаве окривљене о предметном догађају, у информативном разговору са полицијским службеником, већ се сведок ГГ изјашњавао о томе на који начин је вршен претрес стана окривљене АА, о чему се у току поступка могао изјашњавати. Стога је захтев и у овом делу оцењен неоснованим.

Захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног неосновано се указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

С тим у вези, у захтеву се наводи да у изреци правноснажне пресуде нису наведени елементи кривице – урачунљивост и свест о забрањености дела, а због чега према ставу браниоца радње описане у изреци правноснажне пресуде не садрже сва законска обележја кривичног дела примање мита из члана 367. став 1.

КЗ, па је суд оглашавајући окривљену кривом због предметног кривичног дела учинио повреду закона на штету окривљене АА.

По оцени овога суда, из чињеничног описа дела у изреци правноснажне пресуде произлазе сва битна обележја кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. КЗ, због ког је окривљена оглашена кривом, и то како објективна обележја – да је окривљена АА у својству службеног лица – инспектора Сектора ... за Град Београд - Министарство финансија РС, захтевала поклон и то новац у износу од 55.000 евра, да у оквиру свог службеног овлашћења не изврши службену радњу коју би морала извршити – да не би поднела кривичну пријаву против ДД због кривичног дела утаје пореза из члана 229. КЗ и да не би проследила налог за вршење теренске контроле за обрачун и наплату пореза предузећа "ГГ", те да је дана 04.06.2008. године у свом стану у ... од оштећеног ББ примила новац у износу од 20.000 евра, тако и субјективна обележја дела, обзиром да је у изреци наведено да је била свесна свог дела и да је хтела његово извршење, иако је вољни елеменат умишљаја означен неуобичајеном формулацијом "желела", па из свега наведеног произлази да је у изреци означен директни умишљај окривљене као елемент кривице.

Стоји чињеница да у изреци правноснажне пресуде није наведена урачунљивост као елемент кривице окривљене, међутим, како током поступка урачунљивост није оспоравана од стране странака у поступку, односно није било сумње у погледу урачунљивости, имајући у виду да се у кривичном поступку доказује искључиво неурачунљивост, и то само онда када постоји сумња у урачунљивост окривљеног, то наведеним пропустом, супротно наводима захтева, није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП. Ово тим пре, када се има у виду да је окривљена поступала у својству службеног лица, те је очигледно била урачунљива, односно способна да схвати значај свог дела и управља својим поступцима, те да је имала и свест о противправности дела, односно била је свесна да је њено дело забрањено.

Налазећи, из наведених разлога, да побијаним пресудама нису учињене повреде закона на које се указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА, то је Врховни касациони суд поднети захтев одбио као неоснован.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица,с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић